

ДЕТСКА ГРАДИНА „ПЧЕЛИЦА”
с. Върбица, общ. Плевен, ул. Христо Ботев №2
Тел: 0883303571 E-mail: cdg_pchelica@abv.bg

Утвърдил:

Директор:.....
/Г. Димова/

Заповед №.....

Приета с решение №
на Педагогически съвет с протокол № 7/12.09.2020 г.

ПРОГРАМНА СИСТЕМА

ОСНОВНИ ХАРАКТЕРИСТИКИ НА ПРОГРАМНАТА СИСТЕМА

Настоящата Програмна система е част от Стратегия за развитие на ДГ „Пчелица за периода 2020 – 2024 г. Разработена е за разновъзрастова група /3 – 7 г./ на основание Закон за предучилищното и училищното образование от 01.08.2016 г., и Наредба № 5 за предучилищно образование от 03.06. 2016 г.

Тази Програмна система предполага целодневна организация на възпитателно-образователния процес в игрова среда, съобразен със спецификата на детското заведение, с възрастовите и индивидуални особености на децата, и гарантира цялостното им развитие.

Педагогическият екип разглежда детската градина като пространство за позитивна игрово-образователна среда, в която познавателните представи, умения и отношения се трансформират в социални. В центъра на педагогическото взаимодействие е детето с неговите психофизически, етно-социални и възрастови особености. Игрово-познавателното пространство е система от механизми за научаване, организирани в основни и допълнителни форми на педагогическо взаимодействие, които осигуряват възможности за конструиране на детския опит и непрекъснатото му обогатяване чрез позитивни преживявания в група от връстници.

ОСНОВНА ЦЕЛ:

Полагане основите за учене през целия живот, в условия за физическо, познавателно, езиково, духовно-нравствено, социално, емоционално и творческо развитие на децата в процеса на педагогическо взаимодействие.

Основни акценти:

1. Създаване на условия за придобиване на компетентности по всяко образователно направление, посредством основната дейност - играта в процеса на педагогическото взаимодействие.
2. Отчитане спецификата на ДГ и на групата.
3. Творчески възможности и непрекъснато разширяващи се желания и потребности за активно действено участие на детето в процесите на взаимодействие със заобикалящия свят.
4. Взаимосвързаност в съдържателен план за личностно-ориентиран модел на образованието.
5. Придобиване на компетентности, необходими за успешна личностна и професионална реализация и активен граждански живот в съвременните общности: • речеве – за индивидуално езиково обучение и общуване на български език; • социални – за проявяване на активност в съвременната обществена среда - саморегулация и самоконтрол, самостоятелност, коопериране, интегриране с другите, толерантност и интеркултурен диалог; • когнитивни – за развиване на познавателните възможности на децата; • културни – за запазване и развиване на националните традиции и културното израстване на личността.
6. Образование, социализация и възпитание на детето.
7. Осигуряване на игрова дейност във всички организационни форми. Изградена въз основа на организационните и съдържателни аспекти, Програмната система гарантира изграждането и развитието на децата в условията на :
 - личностна ориентация, осигуряваща равен шанс и качествено образование на всяко дете;
 - развиваща образователна стратегия, базирана на основните принципи , заложи в Закона за предучилищно образование (2016 г.) , утвърждаващи основните за „Учене

през целия живот“, като осигурява физическото, познавателното, езиковото, духовно-нравственото, съзнателното, емоционалното и творческото развитие на децата;

- ориентираност към интереса и към мотивацията на детето към възрастовите и социалните промени в живота му, както и към способността му да прилага усвоените компетентности на практика;
- насърчаване на познанието, теорията и практиката, основана на богатото детско въображение и емоционалност;
- осъвременено и балансирано педагогическо взаимодействие, насочено към детето;
- прилагане на педагогически технологии с ясно изразена интерактивна и иновационна насоченост, ориентирани по посока на самоутвърждаване на личността на детето и развиване на креативността му;
- възпитание, социализация и обучение на децата, гарантиращи овладяването на образователното съдържание по всички образователни направления;
- интегриране на тематичното съдържание, основано на естествени интегративни връзки между образователните направления;
- ранно откриване на заложбите и способностите на всяко дете;
- развиваща творческите способности на детето практика, ориентирана към продуктивна дейност.
- осигуряване на възможности на всяко дете да изразява собственото си мнение и да осъзнава и отстоява своята позиция.

СТРУКТУРА:

1. Подходи и форми на педагогическо взаимодействие;
2. Разпределение на формите на педагогическо взаимодействие;
3. Тематично разпределение за всяка възрастова група;
4. Механизъм на взаимодействие между участниците в предучилищното образование.

I .ПОДХОДИ И ФОРМИ НА ПЕДАГОГИЧЕСКО ВЗАИМОДЕЙСТВИЕ

1. Подходи на педагогическо взаимодействие

Програмната система се основава на подходи, които дават възможност на учителите да използват варианти за подбор, съчетаване и прилагане на отделни методи, средства и технологии за постигане на различни образователни цели при отчитане водещата роля на играта в предучилищна възраст. Педагогическото взаимодействие като сложен процес, състоящ се от образователно, възпитателни и социално-педагогически компоненти, се прилага в съответствие с основните принципни положения:

· поставяне на детето в центъра на педагогическото взаимодействие. · уважение и съхраняване на детската индивидуалност.

· приложение на игровия подход.

ПОДХОДИ – осигуряват единство на обучение, възпитание и социализация, базирано на партньорска комуникация между детето и учителя, съществуващ опит, непрекъснато развиващи се потребности и интереси на детето и динамично развиващите се представи, знания, умения и отношения, заложи като очаквани резултати в нормативната документация за предучилищното образование.

А: Организационни подходи:

Системен подход - Като сложна система от биологични, психологични, социални, здравни и когнитивни особености в процеса на педагогическото взаимодействие с детето, се прилагат подходи, с елементи от семейството, образователната, здравната и други системи. Използването на системният подход подпомага по-добре да определяме

спецификата и динамиката на социалното развитие на децата от предучилищна възраст в ДГ.

Интегративен подход - Чрез него учителят осигурява ползотворна, резултатна педагогическа дейност. Развива се познавателната дейност и цялостното обогатяване на социалния опит на децата, както и подготовката им за училище. Една от главните тенденции е и интегрирането на европейските образователни ценности у нас и адаптирането им към националните ни особености и традиции.

Комплексен подход - Използването на комплексни ситуационни форми на основата на игровите създават условия за изграждане на хармонична и разнообразна образователна среда с цел осигуряване на равнопоставеност и достъп до качествено образование. Този подход допринася за повишаване образователните постижения на децата и намаляване дела на преждевременно напусналите деца.

Хуманно-личностен подход - детето в центъра на педагогическото взаимодействие. Това е обучение, основано на личния опит на детето и на стремежа той да бъде систематизиран и непрекъснато обогатяван и разширяван, като се преминава от еталонно възпроизвеждане на представи и отношения към творческо прилагане на придобити умения;

Рефлексивен ценностно – ориентиран подход: Рефлексията осигурява развитие на уменията за оценка и самооценка, за самоконтрол и саморегулация на децата при решаване на игрови, практически и познавателни задачи. Ученето през целия живот интегрира всички процеси на взаимодействие (формални и неформални), които развиват детската индивидуалност с оглед стимулиране на представи, умения и компетенции.

Дейностно - холистичен подход или "учене чрез правене" е подход в педагогическия процес чрез който различните дейности на "правене", развиват: познавателното, откривателското, изборителната активност на децата, установяване, разбиране, обяснява, сравнява, разграничава, различава, идентифицира, съставя, подрежда и др. Детето е в "активна" позиция - да наблюдава, да сравнява, да анализира, да оценява, да описва и т.н. , за да достигне само или с помощта на учителя отделни компетентности, като очаквани резултати.

Комуникативен подход - Този подход определя обучението, възпитанието и социализацията, осъществени в условията на неформални контакти и делово общуване на личности и реализиране на общи преживявания, желания, интереси, потребности и идеи.

Интерактивност –като подход и метод дава възможност за активно и действено участие, за творчество, за спонтанност, за нестандартни решения на проблемни задачи за личностно-индивидуална и екипна изява. Възпитава умения за екипност ,толерантност, критичност. Развива мисленето, волята, положителните емоции. Повишава интереса към знанията за миналото и практическото им използване за решаване проблемите на настоящето и бъдещето.

Ситуационен подход –Приложението на ситуационния подход разглежда познавателното събитие от гледна точка на конкретната ситуация ,която го създава. Ситуационната форма е организираната, делова и личностна среща в индивидуален, партньорски и екипен (групов план) както между децата, така и между учителя и децата.

Ценностно-ориентиран подход – осигурява възпитание и обучение, насочено към достигане на общочовешки ценности при запазване и развиване на националната идентичност и традиции.

2. Форми на педагогическо взаимодействие

Педагогическото взаимодействие е процес, целящ решаването на образователни и възпитателни задачи и насочен към постигането на определен очакван резултат, свързан с цялостното развитие на детето. Основни участници в този процес са учителят и децата.

Педагогическият процес в ДГ „Пчелица“ се осъществява целогодишно чрез основни и допълнителни форми на педагогическо взаимодействие.

Основна форма е педагогическата ситуация. Педагогически ситуации се провеждат в учебно време основно под форма на игри и осигуряват придобиване на компетентности по седем образователни направления по чл. 28, ал. 2 от Наредба № 5 за предучилищно то образование от 03.06.2016 г.

Основните форми на педагогическо взаимодействие се осъществяват при целодневна организация и възможност по избор на родителя за полудневна, почасова или в самостоятелна. Продължителността на една педагогическа ситуация по преценка на учителя е от 15 до 20 минути – за първа и за втора възрастова група, и от 20 до 30 минути – за трета и за четвърта възрастова група. Конкретното разпределяне на педагогическите ситуации по образователни направления се осъществява в седмично разпределение.

Допълнителната форма се организира по преценка на учителя в съответствие с програмната система, прилагана в детската градина, цялостната организация на деня и с интересите и потребностите на децата. В допълнителните форми на педагогическо взаимодействие се разширяват и усъвършенстват отделни компетентности, които допринасят за личностното развитие и за разнообразяване на живота на детето. Допълнителните форми на педагогическо взаимодействие се организират от учителя на групата извън времето за провеждане на педагогическите ситуации. Допълнителните форми се организират както в учебното време, така и в неучебното време.

Допълнителни форми на педагогическо взаимодействие са :

- Дейности по избор (игра в куклен кът, рисуване с материали по избор, пъзели, моделиране с пластилин, оцветяване на детски книжки)- ежедневно
- Утринно раздвижване- ежедневно
- Игри/ сюжетно-ролеви игри, музикално-подвижни игри; подвижни игри; спортно подготвителни игри; творчески игри, конструктивни игри, игри на открито/- ежедневно
- Разходки- периодично
- Наблюдения- периодично
- Разглеждане на детски книжки с илюстрации на приказки- периодично
- Развлечения, екскурзии; Куклен театър периодично
- Рождени дни- периодично
- Четене на художествена литература- периодично
- Индивидуални занимания с деца- ежедневно
- Битови дейности, подреждане на учебния кът, къта за хранене, къта за игра- ежедневно
- Слушане на приказки- ежедневно
- Планирани наблюдения до библиотека- периодично

Характерно за съдържанието на живота на децата в детската градина е смяната на различни форми на педагогическо взаимодействие- основни и допълнителни, индивидуални и групови, и преминаването от една форма на активност в друга. По този начин организацията на педагогическия процес осигурява психологически комфорт, двигателна активност, емоционално благополучие и социален стабилитет на децата от

групата. А в разновъзрастовата група детето има по-голяма свобода на личностна изява. Самата организация на групата изисква педагогическо взаимодействие, стимулиращо детската индивидуалност.

II. РАЗПРЕДЕЛЕНИЕ НА ФОРМИТЕ НА ПЕДАГОГИЧЕСКО ВЗАИМОДЕЙСТВИЕ

1. В ДГ „Пчелица“ се провеждат педагогически ситуации по следните образователни направления:

- Български език и литература
- Математика
- Околен свят
- Музика
- Изобразително изкуство
- Конструиране и технологии
- Физическа култура

Броя на педагогическите ситуации е съобразен с минимално допустимия за всяка възрастова група според Наредба № 5. За целодневна организация на деня са са планирани:

1. За първа възрастова група - 11 педагогически ситуации седмично
2. За втора възрастова група - 13 педагогически ситуации седмично
3. За трета възрастова група - 15 педагогически ситуации седмично
4. За четвърта възрастова група - 17 педагогически ситуации седмично

Конкретното разпределение на основните форми е планирано в Седмично разпределение на педагогическите ситуации за разновъзрастова група, в което те са подредени балансирано и съобразно възрастовите особености на децата.

С цел по-добро овладяване на българския книжовен език са планирани допълнително още по две педагогически ситуации седмично по БЕЛ за всички възрастови групи.

Обучението по БДП се осъществява в рамките на планираните в Тематичното разпределение ситуации по Околен свят и отговаря на норматива за четвърта подготвителна група.

2. Времето за провеждане на допълнителните форми на педагогическо взаимодействие е в сутрешния режим и след обедната почивка и е планирано в План за организация на учебния ден съобразно възрастовите особености и интереси на децата, както и със спецификата на разновъзрастовата група.

III. ТЕМАТИЧНИ РАЗПРЕДЕЛЕНИЯ ПО ВЪЗРАСТОВИ ГРУПИ

1. Годишното тематично разпределение представлява план-програма за работа на учителя за практическо постигане на заложените в Програмната система цели на обучението за постигане на очакваните резултати в съответствие ДОС. То осигурява ритмично и балансирано разпределяне на съдържанието по образователни направления и включва темите за постигане на отделните компетентности, както и методите и формите за проследяване на постиженията на децата. Тематичното разпределение се разработва, като се отчитат интересите

на децата и спецификата на образователната среда. За всяка тема е посочено образователното ядро. Работата по всяка тема е ориентирана целенасочено към конкретни „очаквани резултати”. Приложение № 1 с тематично разпределение на педагогическите ситуации по образователни направления за всички възрастови групи, разработено от педагогическите екипи в ДГ „Пчелица“ се счита за част от настоящата Програмна система.

Тематичното разпределение е разработено за разновъзрастова група /3- 7 г./ и осигурява минималния брой педагогически ситуации по всяко образователно направление за всяка подгрупа. Темите са съобразени с интересите на децата и спецификата на детската градина. Темите са общи за всички групи, а очакваните резултати са диференцирани по възраст.

2. Методи за оценяване на резултатите от предучилищното образование
Компетентността на учителя да измерва и оценява постиженията на децата е резултат от създадените условия за педагогическо взаимодействие и сътрудничество със семейството. В Програмната системата са заложили методи за проследяване постиженията на децата по всички образователни направления. Предвижда се оценяване на компетенциите на децата на два етапа: входяща диагностика и изходяща диагностика. Входящата диагностика измерва нивото на знания, умения и отношение в началото на учебната година, свързани с работата по образователни направления и предоставя възможност на педагога да планира дейността си. Изходящата диагностика измерва изходно равнище на знания, умения и отношения за постигане на ДОС за предучилищно образование.

Основните цели за проследяване постиженията на децата могат да бъдат систематизирани по следния начин:

1. Установяване на равнището на знанията и уменията на децата, съобразно ДОС за всяка възрастова група.
2. Предоставяне на надеждна информация за равнището на постиженията на децата спрямо съществуващите норми със съответните критерии и показатели.
3. Осигуряване на информация за равнището на всяко дете от групата спрямо нивото на групата.
4. Осигуряване на реална база за определяне на насоките на индивидуалната и груповата работа на учителя.
5. Конкретизиране на мерките, действията и дейностите по време на педагогическото взаимодействие.
6. Очертаване на насоките на работа, на евентуалните перспективи и очакваните резултати.
7. Проверяване на ефективността на педагогическото взаимодействие.
8. Оценяване на равнището на готовността на детето за училищно обучение.

Методите, които проследяват постиженията на децата са: наблюдение, интервю, беседа, разговор, тестове (словесни, рисувателни, невербални, адаптивни), творчески изяви, игри и упражнения.

- Наблюдение : Наблюдението като метод за проследяване постиженията на децата е целенасочен, планиран и добре организиран процес на получаване на информация за реално съществуващи процеси и резултати с педагогически характер. Наблюдението изисква ясно и точно определяне на параметрите на наблюдаваното явление или процес. Учителя наблюдава, като осигурява необходимия инструментариум. Получените данни се използват по-нататък за тяхното описание, обяснение и прогнозиране. Преди започване на наблюдението

се имат предвид следните моменти: предварително определяне на компетентностите за наблюдение, с оглед цялостното развитие на детето или само определени страни от неговото развитие. Тук определяща е целта на наблюдението по основните критерии за постижение на резултатите. Определя се начина на записване на данните кодирано, съкратено или свободно(текстово). Много е важно данните от наблюдението да се записват в момента на самото наблюдение и да не се отлага това за следващи дни, защото са възможни смущения, вследствие на нови впечатления.

- Интервю - комуникационен метод за проследяване постиженията на децата, което се осъществява между учителя и едно или повече деца, които отговарят на поставените им въпроси. Най - често използваното интервю е кратък разговор под формата на въпроси и отговори, като въпросите се подготвят предварително, поставят се на определени деца.
- Беседата цели определяне отношението на всяко дете към връстниците, неговите предпочитания, симпатии, антипатии, мотиви. Чрез този метод се проследяват и постиженията на децата като се установяват осмислените знания и умения и в каква степен децата ги прилагат самостоятелно и творчески.
- Тестове – вербални и невербални; с избираем и със свободен отговор. Тестовите трябва да отговарят на изискванията за надеждност, обективност, валидност и стандартност.
- Диагностични игри и упражнения – изпълняват се индивидуално или групово.

За децата от първа възрастова група в началото на учебната година се провежда обследване на показателите за ранно детско развитие – здраве, двигателно и физическо развитие, езикови, познавателни и социални умения, емоционално развитие, активност в игрова и учебна дейност.

При навършване на 3 год. възраст и най-късно до 3,6 г. на децата прилага Скрининг-тест за ранно откриване на обучителни затруднения, а резултатите се отразяват в карти за всяко дете. Родителите също биват запознавани с резултатите от скрининга.

В подготвителните групи се проследява цялостното развитие на детето, нивото на овладени знания, умения и отношения, необходими за успешно преминаване към училищно обучение.

Показатели за оценяване са конкретните знания, умения и отношения, овладени от детето и адекватни на очакваните резултати от образователно- възпитателния процес, както и нивото на емоционалното и социалното им развитие.

При децата на 6-7 г. възраст в изходното ниво се оценява общата и специална готовност за училище по 5 критерия:

1. Интелектуални умения- владее на познавателни операции и степен на познавателно отношение.
2. Езикови и комуникативни умения, както и положително отношение към общуването на български език.
3. Социални умения и отношения – умения за общуване с връстници и възрастни, владее и прилагане на поведенчески норми.
4. Готовност за учене :
 - положително отношение към познавателни обекти, учебни пособия, и към социалната роля „ученик“
 - осъзнато саморегулиране в процеса на учене, целенасоченост и мотивация.
 - усвоеност на умения за учене.
5. Естетико- художествени знания и умения:
 - емоционална ангажираност на детето към художествените дейности и резултатите от тях, включително и собствените

-умения за участие в художествено-творчески ситуации.

Описание на резултатите от диагностиката:

Оценката е два вида- вербална и точкова. Оценяват се уменията на децата да решават диагностичната задача с помощ, с насочващи въпроси или самостоятелно. Крайната оценка е вербална за съответното ниво на отговора и се изразява шпо следните критерии: „Под средно ниво“; „Средно ниво“; „Над средно ниво“.

Резултатите се вписват в дневника на групата, учителите своевременно запознават с тях родителите и ги отразяват в детското портфолио.

IV. МЕХАНИЗЪМ НА ВЗАИМОДЕЙСТВИЕ МЕЖДУ УЧАСТНИЦИТЕ В ПРЕДУЧИЛИЩНОТО ОБРАЗОВАНИЕ

Съгласно чл. 37, ал. 1 от Наредба № 5 за Предучилищното образование същото се осъществява при взаимодействие и сътрудничество с родителите и общността.

В ДГ „Пчелица“ взаимодействието със семейството и другите участници в образователния процес се разглежда като процес на партньорство, подчинен на постигане на целите на предучилищното образование в частност на формиране на положително отношение към детската градина и на мотивация за учене.

Взаимодействието на детската градина с родителите се осъществява на **принципите** на взаимно доверие, договореност за общи правила, толерантност, прагматичност и индивидуален подход към отделното дете и семейната му субкултура.

Методи на взаимодействие педагог – родител:

- диалогът е водещ метод
- интерактивни методи
- рефлексивни методи за самопознание и развитие.

Механизмът има за цел да регламентира конкретните задължения за координирани действия между всички ангажирани субекти в процеса на предучилищното образование за осигуряване на качествено предучилищното образование за всяко дете. Задачи:

- Да обедини съществуващите и да открива нови ресурси за ефективно взаимодействие между участниците.
- Да регламентира техните права и задължения.
- Да определи формите и подходите на сътрудничеството.
- Да изясни възможностите за управление и контрол на процеса.

Предучилищното образование като процес на възпитание, социализация , обучение и отглеждане на децата се осъществява чрез взаимодействие между участниците в него:

1. Деца
2. Родители
3. Директор, учител и други педагогически специалист
- 4.Обществен съвет, родителско настоятелство
- 5.Община 6.РУО на МОН

Взаимодействието между участниците в предучилищното образование създава условия за постигане на целите на предучилищното образование , както и за формиране на положително отношение към детската градина и мотивация за учене. Осигуряването на съвременно образование, което да подготви децата, с необходимите знания, стремежи, ценностни нагласи, като съхрани културната идентичност и духовна самобитност на отделните индивиди , определяме с изграждането и развитието на общочовешките ценности, на хуманизма, солидарността и миролюбието - основни принципи на човешкия прогрес. Социалната мисия, обусловена от основните цели: да постави индивидуалността на детето в центъра на образователния процес. В търсене на

нови форми на сътрудничество с родителите на децата и педагогическо взаимодействие с децата се гарантират възможностите за педагогическа свобода при осъществяване на образователния и възпитателен процес и се създават ефективни условия за формиране и развитие на децата. Екипността, партньорството между педагогическия екип и семействата, между педагогическия екип и директора е най-сигурната гаранция за качествена педагогическа дейност. Търсенето на сътрудничество на всички нива в детската градина е предпоставка за разчупване на старите, шаблонни и формални форми на взаимодействие. Детската градина осъществява своята мисия организирано и целенасочено и посредством педагогическото взаимодействие между учителя / родителя, детето и детската общност. Сътрудничеството със семейството и обществените организации при работата екипите е ключов момент за единна стратегия при цялостното развитие на детето.

Взаимодействие учител - дете: Общуването между учителя и детето е творчески процес на взаимна промяна и познание - учителя като разкриваща се личност и детето като развиваща се личност. Детето изразява своята индивидуалност и на тази основа се социализира. От друга страна, то възпроизвежда и твори по свой начин нов опит-развива и изявява своята индивидуалност. Субект-субектните отношения обхващат следните параметри:

- възприемане на детето от учителя като ценност не само за обществото, но и за самия него;
- откриването на детската индивидуалност от учителя в общуването и на фона на вписването и в детската група;
- взаимодействията учител – дете; учител – детска група; учител – родител, чрез разнообразяване формите на общуване и дейност;
- осигуряване среда, която стимулира детето към активност и творчество; -диалог между учителя и детето;
- създаване на умения за работа в екип;
- формиране и развиване на организаторски способности за по-добра реализация и висок социален статус;
- зачитане на значимостта на другия в общуването и утвърждаване самочувствието на детето;
- създаване на условия за самостоятелен избор на дейност;
- изграждане на умения за общуване в група, в която има както единодушие, така и различие и конфликти;
- изграждане на умения за приспособяване в различни условия, бърза адаптация в социална среда .

С помощта на учителя като пример за подражание и инициатор на детската активност, който търси връзка между интелектуалните и творческите възможности, се постигат положителни резултати в процесите на възприемане, изразяване и изобразяване, които са особено важни за цялостното психично развитие на детето. Когато децата притежават богати знания, умения и навици, както и способност активно да ги прилагат, те с желание се стремят към творческа изява.

Основни форми на взаимодействие учител – дете осигуряват условия за :

- Създаване на интерактивна образователна среда / фронтална, индивидуална и екипна работа/;
- Създаване на образователна среда за индивидуален процес на обучение; • Създаване на образователна среда, която активизира познавателната, емоционалната и социалната активност на детето;
- Създаване на индивидуална програма на детето;
- Създаване на образователна среда , стимулираща рефлексивното развитие

/ осъзнаване на знания и умения, изграждане на умения у децата за оценка и самооценка, изграждане на умения у децата за контрол и саморегулация на поведението.

- Създаване на образователна среда за действената активност на детето;

Взаимодействие Детска градина - семейство: Целите на детската градина е да създаде естествена среда, обуславяща развитието на духовните потребности и интереси на детето и превръщането и в тенденция за тясно сътрудничество между семейството и детската градина. Изготвена е програма за превенция за ранно напускане на ДГ, чийто основни акценти са:

- Предоставяне на дейности за приобщаващо образование, чрез включване на децата в допълнителни дейности, съобразени с потребностите и интересите на децата ;
- индивидуални план – програми; осъществяване на взаимодействие за социално подпомагане за предоставяне на социални услуги по реда на ЗЗД;
- Прилагане на механизъм на въздействие върху вътрешната мотивация на детето, отчитайки причините и обстоятелствата за проблемните деца.

Традиция в детското заведение е отговорно партньорство между ДГ и родителската общност. Стремелът за изграждане на партньорски отношенията между родители и учители е на основата на разбирателство, единомислие и непрекъснато общуване и взаимодействие. С възможностите за участие на родителите в управлението на детското заведение се създават условия за сплотени, действени и демократично функциониращи общности в детската градина. Основни акценти гарантират:

1. Повишаване статуса на всеки педагогически специалист – позитивен, авторитетен, информиран;
2. Осигуряване на специализирана помощ на родители, чиито деца се нуждаят от такава;
3. Общност между учител-дете- родител, която да открива и обсъжда скритите проблеми и търси оптимални варианти за отстраняването им;
4. Превръщане на детската градина в желано място за отворено публично участие на всички институции, поставили детето в реален център на образователния процес.

Формите на педагогическо взаимодействие с родителите:

- индивидуални и групови консултации и информация на родителите за възпитателно-образователна работа с децата;
 - Сътрудничество чрез индивидуални картони за постиженията на децата по ОН и обратна връзка с родителите на децата ;
 - нагледна информационна трибуна с разнообразни рубрики;
 - родителските срещи и открити режимни моменти;
 - тренинг-срещи по актуални теми;
 - практикуми – интерактивна форма не само за даване на информация, но и за практически занимания с родителите
 - открити моменти от живота на детето в детската градина –празници и развлечения „отворени врати” ;
 - отворени врати с конкретна тематично-проблемна област;
 - електронната поща и социалните мрежи ;
 - сайт на детското заведение;
 - възможност да избират и да бъдат избирани в обществения съвет на детската градина.
 - среща на РН и обществения съвет за обсъждане на конкретни проблемни области
- С цел създаване на условия за активна и демократично- функционираща общност е избран Обществен съвет като орган за подпомагане развитието на детската градина и за граждански контрол на управлението с участие в работата на педагогическия

съвет, чийто политики и мерки да повишават качеството на образователния процес стремежът за резултатите да носи положителната оценка и самооценка за разпределението на бюджета по дейности и размера на капиталовите разходи, както и за отчета за изпълнението му и др. , свързани с развитието на детето. В ДГ „Пчелица“ функционира и Родителско настоятелство. То съдейства за осигуряване на допълнителни финансови и материални средства за детската градина, подпомага изграждането и поддържането на материално-техническата база на детската градина, организира обществеността за подпомагане на детската градина и др.

Заклучение: Програмната система на ДГ „Пчелица“ е педагогическа система за осигуряване на социална, познавателна и специална подготовка на децата за училищно обучение, която подпомага ориентирането на детето в света и изграждане на собствената му индивидуалност.